

- 3) Czy zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w taki sposób, że zezwala ona sądowi krajowemu na niezastosowanie obowiązującego na mocy prawa krajowego orzeczenia sądu konstytucyjnego, wydanego w sprawie dotyczącej sporu konstytucyjnego?

(¹) Dz.U. 2017 L 198, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 26 listopada 2019 r. – postępowanie karne przeciwko FX, CS i ND

(Sprawa C-859/19)

(2020/C 201/06)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

FX, CS, ND

Druga strona postępowania

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 325 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 58 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (¹), art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (²) [przyjęte] na podstawie art. 83 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej [i która zastąpiła konwencję] o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r. należy interpretować w ten sposób, że wykluczają one wydanie orzeczenia przez organ niezaliczany do władz sądowniczych, Curtea Constituțională a României (trybunał konstytucyjny Rumunii), które zobowiązuje do ponownego rozpatrzenia spraw korupcyjnych, rozstrzygniętych w określonym czasie i będących na etapie postępowania apelacyjnego, z powodu brak powołania w sądzie najwyższym wyspecjalizowanych w zakresie spraw korupcyjnych składów orzekających, mimo uznania, że sędziowie tworzący te składy posiadają specjalizację?
- 2) Czy art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby organ niezaliczany do władz sądowniczych, stwierdził niezgodność z prawem składu orzekającego izby sądu najwyższego (składu, w którym urząd sprawują sędziowie, spełniający w momencie awansu m.in. wymóg posiadania specjalizacji wymaganej do awansu do izby karnej sądu najwyższego)?
- 3) Czy zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że zezwala ona sądowi krajowemu na niezastosowanie obowiązującego na mocy prawa krajowego orzeczenia sądu konstytucyjnego, wydanego w sprawie dotyczącej sporu konstytucyjnego?

(¹) Dz.U. 2015, L 141, s.73.

(²) Dz.U. 2017, L 198, s.29.